

В. В. Сірик,
аспірант кафедри права і законотворчого процесу,
Національна академія державного управління при Президентові України

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ПО ЗВІЛЬНЕННЮ З ПОСАД КЕРІВНИКІВ ДЕРЖАВНИХ КОМЕРЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

V. Siryk,
postgraduate student of the law and legislative process department, National Academy of Public Administration,
Office of the President of Ukraine

AUTHORITIES OF STATE EXECUTIVE BODIES ON DISMISSALS OF CHIEF EXECUTIVE MANAGERS OF STATE-OWNED COMMERCIAL ENTERPRISES

У статті розглянуто повноваження органів виконавчої влади по звільненню з посад керівників державних комерційних підприємств та порядок їх реалізації. Проаналізовано порядок і процедурні питання реалізації органами виконавчої влади відповідних повноважень. Виявлені недоліки чинного законодавства та управлінської практики, а також неврегульовані питання щодо порядку і процедур реалізації повноважень органів виконавчої влади по звільненню керівників державних підприємств. Надано практичні рекомендації з удосконалення законодавства та практики його застосування.

The article considers and analyses legislation that regulates responsibilities of state executive bodies on dismissals of chief executive managers of state-owned commercial enterprises and procedures applied as well as state administration practice. The article carries out recommendations on legislation development and increasing of effectiveness of implementation responsibilities of state executive bodies on dismissals of chief executive managers of state-owned commercial enterprises in Ukraine.

Ключові слова: орган виконавчої влади, керівник державного комерційного підприємства, порядок звільнення з посади керівника державного підприємства.

Key words: state executive body, chief executive managers of state-owned commercial enterprises, procedures of dismissals of chief executive managers of state-owned commercial enterprises.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Стан економіки України свідчить, що на сьогоднішній день вже немає часу для відкладення структурно-інституційних реформ. Це стосується і державного сектору економіки, частка якого у ВВП становить 37% [1]. Цілком зрозуміло, що масова приватизація не призвела ні до економічного розвитку держави, ні до наповнення бюджету. Тому до подолання чи принаймні істотного зниження рівня корупції в Україні, попри об'єктивну необхідність зменшення частки державної власності, слід зосередити зусилля не на приватизації, а на створенні оптимального і керованого держсектору, розвитку і модернізації життєздатних підприємств державної форми власності. Розвиток економіки на основі інноваційних і інформаційних технологій створює потребу у керівниках нового типу, здатних забезпечити як економічну ефективність державних підприємств, так і виконання ними соціальних функцій. А оскільки на урядовому рівні визнано, що за результатами оцінки Мінекономрозвитку України управління державним май-

ном близько 60 відсотків суб'єктів господарювання є неефективним [2], то неминучою є ротація кадрового складу керівників державних підприємств. Тому актуальними питаннями є чітке визначення повноважень органів виконавчої влади по звільненню з посади керівників державних комерційних підприємств (надалі — ДКП), встановлення оптимальних підстав та процедур реалізації цих управлінських повноважень, удосконалення нормативно-правового забезпечення та практики реалізації уповноваженими органами виконавчої влади повноважень по призначенню керівників державних комерційних підприємств.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз останніх досліджень і публікацій, які стосуються керівництва ДКП, показує, що вони присвячені переважно дослідженню загальних питань правового статусу директорів підприємств як суб'єктів трудових правовідносин, а також застосуванню контрактної форми трудового договору з керівником підприємства. Серед останніх досліджень правового статусу керівника підприємства слід назвати роботи А.П. Денисенка, К.А. Малиновської,

Ю.В. Ісаєва, Д.В. Могили. Питання припинення трудових відносин з керівником підприємства за трудовим законодавством України розглядав А.П. Денисенко [3].

Між тим, аналіз управлінських повноважень органів виконавчої влади по звільненню керівників ДКП та порядку їх реалізації залишився поза увагою науковців.

ЗАВДАННЯ СТАТТІ

Завданнями даної статті є комплексний аналіз управлінських повноважень органів державної влади щодо звільнення керівників державних комерційних підприємств, підстав і порядку їх реалізації та надання практичних рекомендацій по удосконаленню законодавства у відповідній сфері.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБГРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Оскільки визначальною особливістю статусу ДКП є те, що воно засноване на державній власності, держава — власник наділяє управлінськими повноваженнями щодо підприємства, в тому числі і по призначенню і звільненню керівників, органи виконавчої влади, уповноважені здійснювати управління об'єктами державної власності, а саме Кабінет Міністрів України, Фонд державного майна України, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації.

Повноваження Кабінету Міністрів України (далі — КМУ) по звільненню керівників державних підприємств у законодавстві врегульовані суперечливо. Так, ч. 2 ст. 5 Закону України "Про управління об'єктами державної власності" [4] не передбачає безпосередніх повноважень щодо звільнення керівників державних підприємств, обмежуючись лише повноваженнями щодо призначення керівників господарських структур, стосовно яких функції з управління виконує КМУ. В даному випадку під господарськими структурами маються на увазі державні холдингові компанії, державні господарські об'єднання та інші господарські організації, які є суб'єктами управління державною власністю. Очевидно, що до них не відносяться державні підприємства, в тому числі ДКП, оскільки вони ст. 3 цього ж закону віднесені не до суб'єктів, а до об'єктів управління. Крім того, норма ч. 2 ст. 5 не відповідає ч. 1 ст. 24 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" [5], яка встановлює повноваження КМУ по звільненню керівників державних підприємств. Відповідні повноваження по звільненню з посад керівників державних підприємств, функції з управління якими виконує КМУ, містить і постанова КМУ від 11.04.2012 № 298 [6]. Отже, в даному випадку має місце неузгодженість норм, яку необхідно усунути шляхом внесення змін до ст. 5 Закону України "Про управління об'єктами державної власності", передбачивши у ній повноваження КМУ по призначенню на посаду і звільненню з посад керівників державних підприємств. При цьому у всіх згаданих статтях слід також передбачити повноваження КМУ по розірванню контрактів з керівниками державних підприємств, оскільки це одна із поширених підстав для звільнення.

Повноваження Фонду Державного майна України, як центрального органу виконавчої влади із спеціальним статусом, у Законі "Про управління об'єктами державної влас-

ності" визначені окремо. Серед повноважень Фонду, встановлених ст. 7 Закону, немає призначення і звільнення керівників державних підприємств, а також укладення і розірвання з ними контрактів. Проте п. 2 ст. 5 Закону України "Про Фонд державного майна України" [7] містить повноваження по затвердженню та розірванню контрактів з керівниками державних підприємств, функції з управління майном яких передані Фонду державного майна України. Цю невідповідність між нормами згаданих законів теж слід усунути.

Виходячи з того, що найбільша кількість державних підприємств, в тому числі і ДКП, знаходиться в управлінні центральних органів виконавчої влади, важливим є оптимальне регулювання їх повноважень щодо керівників підприємств. Згідно з п.4 ч.1 ст. 6 Закону України "Про управління державною власністю" міністерства та інші органи виконавчої влади (уповноважені органи управління) мають повноваження по звільненню з посад керівників державних підприємств та розірванню з ними контрактів. У даному випадку мова йде про центральні та місцеві органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать відповідні державні підприємства.

Повноваження уповноважених органів управління передбачені також нормативно-правовими актами, які регулюють статус конкретних органів виконавчої влади.

Так, Закон України "Про центральні органи виконавчої влади" [8] встановлює, що функції по звільненню з посад керівників державних підприємств за погодженням з головами місцевих державних адміністрацій здійснюють міністри або керівники інших центральних органів виконавчої влади, до сфери управління яких відносяться відповідні підприємства. Проте закон не містить повноважень центральних органів виконавчої влади по розірванню контрактів з керівниками підприємств.

Повноваження місцевих державних адміністрацій (далі — МДА) щодо державних підприємств передбачає ст. 36 Закону України "Про МДА" [9], яка встановлює повноваження голів МДА по розірванню контрактів з керівниками підприємств, що належать до сфери їх управління. При цьому не вказується, що місцева державна адміністрація в особі її голови реалізує повноваження по звільненню керівника відповідного підприємства. Проте у випадку розірвання контракту з керівником має бути видане розпорядження голови МДА про звільнення його з посади. Також слід зауважити, що звільнення з посади може відбуватися не тільки внаслідок розірвання контракту, а і з інших підстав. Тому слід уточнити редакцію ст. 36, передбачивши повноваження голів МДА по звільненню з посад керівників державних підприємств, що належать до сфери їх управління.

У випадках, коли органи виконавчої влади передають функції з управління ДКП державним господарським об'єднанням, державним холдинговим компаніям та іншим державним господарським організаціям (далі — господарські структури), то останнім делегуються повноваження щодо керівників підприємств. Так, відповідно до п.1 ч.1 ст. 9 Закону "Про управління об'єктами державної власності" укладають контракти з керівниками державних підприємств. Втім, повноважень по розірванню контрактів з керівниками підприємств зазначений Закон не надає, що, на нашу думку, є нелогічним. Отже, виходить, що господарська структура може тільки укладати контракти з керів-

никами ДКП, а от призначення їх на посаду та звільнення з посади та розірвання контрактів здійснюється тим органом виконавчої влади, до сфери управління якого належить відповідне підприємство. Таким чином, органи виконавчої влади зберігають основні повноваження з вирішення кадрових питань щодо керівників державних підприємств-учасників господарських структур. У зв'язку з цим слід зауважити, що стосовно державних підприємств оборонно-промислового комплексу, які входять до Державного концерну "Укроборонпром", законодавством передбачено реалізацію концерном повноважень з призначення на посаду та звільнення з посади керівників підприємств-учасників, укладення та розірвання з ними контрактів [10].

Ефективність реалізації проаналізованих вище повноважень органів виконавчої влади по звільненню керівників ДКП у значній мірі залежить від встановлення оптимальних підстав і процедур.

Процедури звільнення керівника ДКП з посади у законодавстві врегульовані недостатньо і зводяться в основному до визначення органів та структурних підрозділів, які готують і приймають відповідні рішення та погоджують звільнення з посад керівників державних підприємств, або взагалі на рівні нормативно-правових актів не врегульовані.

Так, щодо підприємств, функції з управління якими виконує КМУ, процедура розгляду подання про звільнення керівника встановлена відповідним Порядком, затвердженим постановою КМУ від 11.04.2012 р. N 298 [6]. Вона є досить загальною і полягає в наступному. Подання щодо звільнення з посад керівників підприємств вноситься Прем'єр-міністром України Кабінетові Міністрів України. Відповідно до п. 10 Порядку у пропозиції щодо звільнення з посади обґрунтовуються причини неможливості перебування особи на займаній посаді. До подання додаються документи, що безпосередньо стосуються справи, невичерпний перелік яких встановлений Порядком. На відміну від випадків призначення на посаду, п. 4 Порядку не передбачає опрацювання подання і доданих до нього документів підрозділом з питань кадрового забезпечення Секретаріату Кабінету Міністрів України. Крім того, не передбачається присутності керівника, який звільняється з посади, навіть якщо звільнення відбувається не за власним бажанням, а з інших причин. Також, якщо при призначенні на посаду керівника підприємства ч. 3 ст. 23 Закону "Про Кабінет Міністрів України" передбачено запрошення на засідання КМУ відповідного голови обласної державної адміністрації, йому надається можливість вносити пропозиції з обговорюваного питання, робити застереження, давати пояснення, то щодо випадків звільнення з посад це не передбачено. Отже, звільнення з посади відбувається тільки на підставі наданих документів, тобто застосовується документальний метод оцінки, що не завжди дає можливість прийняти правильне рішення.

Що стосується порядку звільнення керівників ДКП центральними та місцевими органами виконавчої влади, то він в окремих випадках регулюється відповідними підзаконними актами, а в інших нормативно-правове регулювання процедурних питань відсутнє.

Так, відповідно до Наказу Міністерства культури і туризму України від 04.08.2005 р. № 507-к [11] процедурні питання звільнення керівника підприємства, що належить

до сфери управління Міністерства, практично не врегульовані. Зазначається лише, що голова державної служби або керівник відповідного структурного підрозділу міністерства зобов'язаний в установленому порядку у 10-денний термін до закінчення контракту подати узгоджені із заступником Міністра (відповідно до розподілу обов'язків) пропозиції до кадрової служби Міністерства щодо продовження чи припинення трудових відносин з Керівником, у якого закінчується термін дії контракту, а саме: укласти з ним новий контракт на певний термін чи звільнити його у зв'язку із закінченням терміну дії контракту. У разі припинення трудових відносин з Керівником, кадрова служба Міністерства готує наказ про його звільнення (наказ видається в день звільнення Керівника з відміткою про вручення).

Чинне законодавство також передбачає [12] необхідність погодження з Головою Ради Міністрів Автономної Республіки Крим (далі - РМ АРК), головами обласних та районних державних адміністрацій звільнення з посад керівників підприємств, установ, організацій, які зареєстровані у відповідних адміністративно-територіальних одиницях, і належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади. Процедура погодження не розповсюджується на керівників державних підприємств Збройних Сил та інших військових формувань України, а також МВС України. З змісту Порядку випливає, що надіслані центральним органом виконавчої влади документи щодо погодження звільнення керівника підприємства опрацьовуються апаратом РМ АРК або відповідної місцевої державної адміністрації, після чого пропозиції апарату і результати співбесіди з керівником підприємства з Головою відповідного органу виконавчої влади вносяться у картку за затвердженою формою, яка не пізніше 14 днів надсилається до центрального органу виконавчої влади. У разі погодження Головою місцевого органу виконавчої влади звільнення керівника підприємства відповідний центральний орган виконавчої влади у 2-денний строк видає наказ про звільнення, який протягом 5 днів надсилається у відповідний місцевий орган виконавчої влади. Слід зауважити, що Порядок не передбачає регулювання процедурних питань у випадку, якщо місцевий орган виконавчої влади обґрунтовано відмовляється погодити звільнення з посади керівника державного підприємства. На нашу думку, необхідно внести зміни до п. 7 Порядку, передбачивши необхідність вирішення питання про звільнення керівника у таких випадках Кабінетом Міністрів України, з викликом на засідання Голови відповідного місцевого органу виконавчої влади і керівника підприємства.

На ефективність реалізації повноважень органів виконавчої влади по звільненню керівників ДКП істотно впливає визначення підстав звільнення, визначення яких обумовлено особливостями його правового статусу. На жаль, наше законодавство виходить із того, що керівник державного підприємства (в тому числі ДКП) є найманим працівником, а це обумовлює ефективний захист його права на працю трудовим законодавством, яке практично не змінилося із радянських часів. Втім, змінилися суспільні відносини, що відобразилося в інших нормативно-правових актах. Дослідники слушно зауважують, що відносини керівника підприємства з власником майна і з самим підприємством є не тільки трудовими відносинами, але й кор-

поративними [13]. Втім, стосовно керівника ДКП у цих відносинах існує також і виражений адміністративно-правовий елемент, оскільки в даному випадку йдеться про реалізацію повноважень органів виконавчої влади. Певні намагання вирішити питання захисту інтересів держави по відношенню до керівників державних підприємств здійснені шляхом введення контрактної форми трудового договору, яка дозволяє органу виконавчої влади, до сфери управління якого відноситься підприємство, звільнити керівника підприємства не тільки на загальних підставах передбачених Кодексом законів про працю України, але й на підставах, передбачених у контракті [14]. Втім, невизначеність питання щодо характеру регулювання відносин уповноважених державою органів управління і керівників підприємств, веде до неузгодженості норм законодавства, в тому числі і зазначених у цій статті, наприклад, встановлення в одних випадках повноваження по звільненню з посади і розірванню контракту, а в інших — тільки одного з цих повноважень. Також загальна невірність зазначеного питання зумовлює й існуючу практику видання на підставі наказу або розпорядження відповідного органу виконавчої влади про призначення на посаду ще й наказу за місцем роботи керівника державного підприємства, в якому фіксується дата початку роботи на відповідній посаді [6; 14]. Не завжди однозначно у визначенні характеру відносин "керівник — уповноважений орган" є і судовою практика. Так, зокрема, вирішуючи справи щодо звільнення КМУ з посад керівників підприємств, суди в окремих рішеннях зазначають, що трудові відносини у керівника підприємства виникають не з КМУ, а з самим підприємством. При цьому суди посилаються на те, що саме на підприємствах "знаходились трудові книжки позивачів, туди ж здавались лікарняні листки в разі тимчасової непрацездатності, там же сплачувалась заробітна плата". На нашу думку, така мотивація є недостатньо переконливою, тому що, наприклад, контракт з керівником підприємства, який є формою трудового договору, укладається не підприємством, а органом виконавчої влади, до сфери управління якого відноситься підприємство. Отже, стороною трудового договору в даному випадку виступає орган виконавчої влади. З іншого боку, визнання керівника підприємства найманим працівником, на якого розповсюджуються норми застарілого трудового законодавства не відповідає сучасним економічним умовам. У багатьох випадках, керівника, який не може виконати сучасних завдань, які вимагаються часом, неможливо звільнити, якщо він формально не порушує трудового законодавства і умов контракту. Більше того, навіть якщо щодо керівника порушено кримінальну справу, до тих пір, поки його вина не встановлена вироком суду. Тому практика йде по шляху призначення тимчасово виконуючих обов'язки керівника державного підприємства навіть на вакантні посади без укладення контракту. Зокрема, як слушно зазначає А.П. Денисенко, на державних і комунальних підприємствах інститут випробування при прийнятті на роботу часто замінюють призначенням тимчасово виконуючих обов'язки керівника без укладення контракту [3, с. 1]. Така практика є хибною і суперечить чинному законодавству. Втім, законодавством і не дає можливості по іншому вирішити питання практики. Тому, на нашу думку, слід запровадити на законодавчому рівні можливість для органів виконавчої влади, уповноважених управляти

державним майном, звільняти керівників підприємств незалежно від вчинення останніми винних дій. Це дозволить захистити інтереси держави у сфері управління державною власністю і забезпечити ДКП висококваліфікованими керівниками, здатними забезпечити ефективне управління підприємствами в сучасних умовах.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Повноваження щодо звільнення з посад керівників ДКП, реалізують органи виконавчої влади, до сфери управління яких відносяться відповідні підприємства, а саме Кабінет Міністрів України, Фонд державного майна, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації.

Повноваження по звільненню керівників державних підприємств у різних законодавчих актах врегульовані суперечливо. Тому слід привести норми законів, які регулюють повноваження окремих органів виконавчої влади у відповідність до ст. 6 Закону України "Про управління об'єктами державної власності".

Слід удосконалити процедури звільнення керівників ДКП і його погодження відповідними органами виконавчої влади, передбачивши, зокрема, окрім винесення відповідного рішення на підставі наданих документів, необхідність особистої присутності керівника ДКП при винесенні рішення.

Слід запровадити на законодавчому рівні можливість для органів виконавчої влади, уповноважених управляти державним майном, звільняти керівників підприємств незалежно від вчинення останніми винних дій. Перспективними напрямками подальших досліджень повноважень органів виконавчої влади по звільненню керівників ДКП є аналіз факторів ефективності реалізації цих повноважень.

Література:

1. Програма економічних реформ України на 2010—2014 рр. "Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава", затверджена Президентом України 02.06.2010 р. [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/n000-4100-10>
2. Державна програма активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2013 р. № 187 [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=246247059
3. Денисенко А. П. Припинення трудових відносин з керівником підприємства за трудовим законодавством України // Актуальні проблеми права: теорія і практика. — 2012. — № 25. — С. 241—250.
4. Закон України від 21.09.2006 р. № 185-V "Про управління об'єктами державної власності" [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/185-16
5. Закон України "Про Кабінет Міністрів України" від 27.02.2014 № 794-VII [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/794-18>

6. Постанова КМУ від 11.04.2012 № 298 "Деякі питання, пов'язані з підготовкою і внесенням подань щодо осіб, призначення на посаду та звільнення з посади яких здійснюється Президентом України або Кабінетом Міністрів України чи погоджується з Кабінетом Міністрів України" [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/298-2012-%D0%BF>

7. Закону України "Про Фонд державного майна України" від 09.12.2011 № 4107-VI [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4107-17>

8. Закон України "Про центральні органи виконавчої влади" від 17.03.2011 № 3166-VI [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3166-17/para07#o7>

9. Закон України "Про місцеві державні адміністрації" від 09.04.1999 № 586-XIV [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/586-14>

10. Закон України "Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі" від 16.06.2011 № 3531-VI Відомості Верховної Ради України. — 2012. — № 4. — Ст. 23.

11. Про затвердження Порядку призначення та звільнення керівників державних підприємств, установ та організацій: Наказ Міністерства культури і туризму України від 04.08.2005 р. № 507-к [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ua-info.biz/legal/basebt/ua-smwmvr.htm>

12. Порядок погодження з Головою Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, головами місцевих державних адміністрацій призначення на посади та звільнення з посад керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, затверджений постановою КМУ від 9.10.2013 № 818 [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/818-2013-%D0%BF>

13. Блажко Р. Особливості оформлення керівників при прийнятті на роботу // Праця і закон. — 2010. — № 3 (123). — С. 8. Ісаєв Ю.В. Щодо правового статусу керівника підприємства, установи, організації // Актуальні проблеми держави і права: збірник наукових праць. — 2012. — Вип. 63. — С. 409.

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 02.08.1995 № 597 "Про Типову форму контракту з керівником підприємства, що є у державній власності" [Електронний ресурс]. — Офіційний сайт Верховної Ради України. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/597-95-%D0%BF>

References:

1. President of Ukraine (2010), "Program of Economic Reforms in Ukraine for 2010-2014 "Wealthy Society, Competitive Economy, Effective State", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/n0004100-10> (Accessed 18 September, 2013).

2. Cabinet of Ministers of Ukraine (2013), "Resolution of Cabinet of Ministers of Ukraine, "On approval of the State

Program on Activation of the National Economy for 2013-2014", available at: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=246247059 (Accessed 25 December, 2013).

3. Denysenko, A.P. (2012), "Termination of Labour Relations With the Leader of Enterprise on the Labour Legislation of Ukraine", Actualni Problemy Prava:Teoriya I Pratyka, 2012, vol. 25, pp. 241—250.

4. Verkhovna Rada of Ukraine (2006), The Law "On Management of State Property Objects", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/185-16> (Accessed 23 August, 2013).

5. Verkhovna Rada of Ukraine (2014), The Law "On the Cabinet of Ministers of Ukraine", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/794-18> (Accessed 13 March, 2014).

6. Cabinet of Ministers of Ukraine (2012), "Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine, "Some Questions on Preparation and Introduction Representations for Positions which Cabinet of Ministers of President of Ukraine Appoint or Prove", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/298-2012-%D0%BF> (Accessed 13 February, 2014).

7. Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law "On the State Property Fund of Ukraine", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4107-17>, (Accessed 28 January, 2014).

8. Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law "On the Central Bodies of Executive Power", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3166-17/para07#o7> (Accessed 13 February, 2014).

9. Verkhovna Rada of Ukraine (1999), The Law "On the Local State Administrations", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/586-14> (Accessed 13 February, 2014).

10. Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law "On Peculiarities of Management of Defense-Industrial Complex State Property Objects", Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 2012, vol. 4, p. 23.

11. Ministry of Culture of Ukraine (2005), "The Order of Appointment and Dismissal of Chief Managers of State-Owned Enterprises, Institutions and Organizations", available at: <http://ua-info.biz/legal/basebt/ua-smwmvr.htm> (Accessed 16 February, 2014).

12. Cabinet of Ministers of Ukraine (2013), "Resolution of Cabinet of Ministers of Ukraine, "On the Order of Approval by the Head of Rada of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea, Heads of Local State Administrations of Appointments for Positions or Dismissals of Chief Managers of State-Owned Enterprises, Institutions and Organizations", available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/818-2013-%D0%BF> (Accessed 10 February, 2014).

13. Blazhko, R. (2010), "Peculiarities of Hiring of Chief Managers", Pratsia i Zakon, vol. 3, p. 8; Isaiev, J.V. (2012), "On Legal Status of the Chief Manager of the Enterprise, Institution, Organization", Aktualni Problemy Derzhavy I Prava: Zbirnyk Naukovykh Prats', vol. 63, p. 409.

14. Cabinet of Ministers of Ukraine (1995), "Resolution of Cabinet of Ministers of Ukraine, "On Sample Form of the Contract With the Chief Manager of State-Owned Enterprise", available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/597-95-%D0%BF> (Accessed 11 March, 2014).

Стаття надійшла до редакції 14.03.2014 р.